

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

De Theophania Conivge Ottonis II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

VII. eodem anno comprobauit. Romæ autem paulò post Otto ægrotans, quid egerit, & qualiter se gesserit, dicat nobis idem Dittermarus, qui tunc vixit, quique quæ vidit, & audiuit, fideliter annotauit, ibidem. Imperator cum Romam veniret, relicta matre sua Venerabili in Papia ciuitate grauiter infirmatus est, & ut extrema præsenſit adesse, omnem suimet pecuniam partes diuidit in quatuor, vnam Ecclesiis, secundam pauperibus, tertiam dilectæ suimet sorori Mathidae, quæ Abbatiam in Quedilingeburg deuota Christo famula obtinuit, quartam suis tristibus donauit ministris, & militibus: Factaq; latialiter Confessione coram Apostolico, ceterisq; Coepiscopis, atq; Presbyteris, accepta ab eis optata remissione septimo Iaus Decemb. ex hac luce subtractus est terraq; commendatus ad introitum Orientalis Paradisi domus S. Petri cunctis patet, fidelibus, & imago Domini honorabiliter formata venientes quoſq; stans benedit.

DE THEOPHANIA CONIVGE OTTONIS II.

IMPERATRIX quoq; Theophane, Ottonis vidua, non fuit negligens in exsoluendo pietatis officio pro defuncto suo marito, de qua hæc vetus refert author, qui vitâ scripsit S. Adelberti Episcopi Pragensis apud Sur. d. 23. April. tom. 2. Græca Imperatrix Augusta, quæ iam

iam longos dies fleuit, sepulti coniugis memoriam reparat, dulcem Ottонem eleemosynis, & orationibus cælo commendat. Quæ etiam vbi cognoscit S. Adelbertum, à Bohemis impijs in exilium pulsus, Romæ præsentem adesse, supplicat illi, & larga dat munera, ut orare dignetur pro defuncto coniuge quod infra ibidē his extat verbis: Sed peccatum quod viuens Otto neglexit, mortuo marito emendare vxor superstes instabat. Legatos mittit & eleemosynas, orationes multorum querens, per quos propitium Redemptorem appellaret, & peccatorem Regem ab incendio liberaret. Hæc tum vbi sanctum virum adesse cognouit Adelbertum, nominatissimum Episcopum, & Hierosolymam properare audiuit: clam ad se vocat, oransq; ut pro anima Senioris rogaret, massam argenteam obtulit ingentem Vbi accepit vir Dei onus argenti suo itineri, aut necessitatibus parum prouidens, omnia, sequenti nocte pauperibus expendit. Obiit illa Anno. 991. Nouiomagi, sepulta Coloniæ in æde S. Pantaleonis.

DE OTTONE III. IMPERATOR E.

VENIO nunc ad Ottонem III. Ottonis II. ex Theophania, Nicephori Imperatoris Constantinopolitani priuigna, filium, de quo, opera & studio patris, consensu verò, & approbatione Papæ Benedicti VII. Ve-

E 2 rona